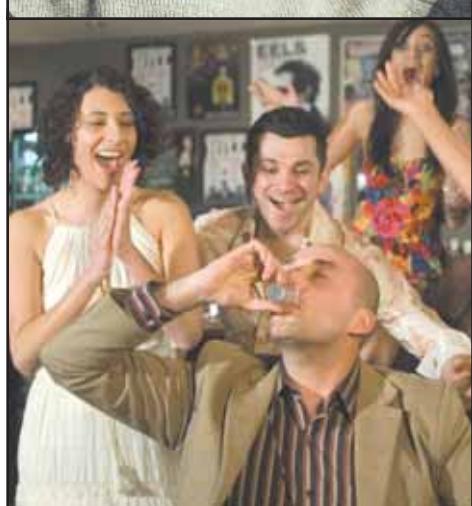
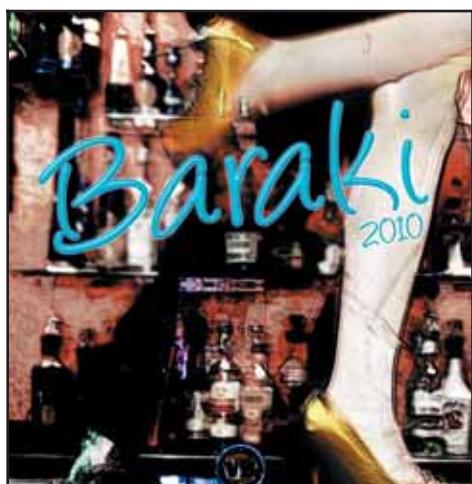

ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΠΙΟΥΜΕ, ΝΑ ΕΡΩΤΕΥΘΟΥΜΕ ΚΑΙ
ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΜΕ ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΕΛΛΗΝΑΣ

Baraki 2010

Του Παναγιώτη Νικολάου

Μία πολύ ενδιαφέρουσα, σέξι, μαύρη κωμωδία μπορούν να παραχολούνθησουν αυτές τις ημέρες οι φίλοι του θεάτρου. Το "Take Away Theater" μας παρουσιάζει από τις 15 Σεπτεμβρίου στην Κυπριακή Κοινότητα την πολύ όμορφη παράσταση "Baraki 2010". Ο «ΚΟΣΜΟΣ» ήταν στην επίσημη πρεμιέρα της παράστασης και σας παρουσιάζει σήμερα μερικούς από τους συντελεστές της.

Μισούν οι ίδιοι για το έργο και την προσπάθειά τους, τους ρόλους που υποδύνται, τα ευχάριστα και δυσάρεστα στοιχεία αυτού του θεατρικού ταξιδιού. Πρόκειται για μία έξυπνη, μοντέρνα μαύρη κωμωδία που κερδίζει τον θεατή με την αμεσότητα των χαρακτήρων και των διαλόγων και την φυσικότητα της υπόθεσης. Αγγίζει γνωστά σε όλους μας θέματα και περνά δύσκολους προβληματισμούς με εύκολο και διασκεδαστικό τρόπο. Η ροή κυλά πολύ ανάλαφρα κι άνετα, σαν να είμαστε πράγματι σε ένα μπαράκι. Ο χώρος στην Κυπριακή Κοινότητα έχει διαμορφωθεί με εξαιρετικό τρόπο και το σκηνικό είναι κάτι παρά πάνω από ρεαλιστικό. Η παράσταση είναι στα αγγλικά, όμως ακούγονται και πάρα πολλές ελληνικές λέξεις. Ακούγονται επίσης και μερικές βρισιές (κυρίως στα ελληνικά), καθώς όπως μας εξήγησε ο Μπιλ Κόκκαρης «Θέλαμε να υπάρχει φυσικότητα κι αμεσότητα ακόμη και στην γλώσσα που συνή-

θως ομιλείται σε ένα μπαράκι». Συνολικά θα λέγαμε πως πρόκειται για μία άρτια παράσταση, με εξαιρετικές ερμηνείες, δομή και πλοκή που προσφέρει στον θεατή ένα δίωρο πολεπίπεδης ψυχαγωγίας. Επιτελεί άριστα την θεατρική του αποστολή και πρόκειται εν τέλει για μία παράσταση τη οποία σας προτείνουμε ανεπιφύλακτα.

Το έργο

Η υπόθεση διαδραματίζεται σε ένα μπαράκι. Υπάρχει η χαρούμενη κατάσταση που συναντά συνήθως σε τέτοια μαγαζιά κανείς, αλλά και πολυποίκιλο συναυτηματικό υπόβαθρο. Έρωτες, ζήλειες, χωρισμοί, μυστικά, απορίες, απογοητεύσεις, αναμνήσεις κι ελπίδες συνθέτουν το μωσαϊκό των συναυτημάτων των θαμώνων καθώς όσο προχωρά η υπόθεση ξεδιπλώνονται τα κρυφά τους πάθη. Η παράσταση διαπραγματεύεται με τρόπο μοναδικό και μιαεστρικό καταστάσεις που όλοι μας έχουμε βιώσει ή συζητήσει κι αναδεικνύει ζητήματα και προβληματισμούς που συνήθως μένουν πίσω από τις κουρτίνες. Έχει το θάρρος να ακουμπήσει το δάχτυλο επί των πληγών, να μιλήσει με γλώσσα αληθινή και φρέσκια και τελικά να κερδίσει τον θεατή με την αμεσότητα και την ειλικρίνειά της. Μάλιστα, δίνει αφοπλιστικά απαντήματα σε ερωτήματα, όπως «τι είναι ελληνισμός», «ποιος θεωρείται Έλληνας», τι τελικά σημαίνει να είσαι Έλληνας, κ.α.

Ζωντανή μουσική και τραγούδι

Βεβαίως, καταλυτική είναι κι η παρουσία μουσικής και τραγουδιών. Η

Τασούλα Καλλένου εμφανίζεται ανά διαστήματα σαν αρχαία θεά (πραγματική θεά η Τασούλα) για να μεταφέρει μέσα από την μουσική και τα τραγούδια του Γιάννη Σπανού την ψυχοσύνθεση κάθε πρωταγωνιστή. Την συνοδεύει καταπληκτικά στο πιάνο η Δήμητρα Τζοδούρη ντύνοντας με εξαιρετικές μελωδίες την ερμηνεία της Τασούλας Καλλένου σε γνωστά τραγούδια του Γιάννη Σπανού. Η ιδέα να υπάρχει ζωντανή μουσική γέφυρα ήταν πολύ καλή και βοηθά τόσο στην καλύτερη (και πιο εύπεπτη) κατανόηση της ψυχολογικής κατάστασης των ηρώων, όσο και στην αριστέρη και πιο ευχάριστη ροή της υπόθεσης.

Η πρεμιέρα

Οι παραστάσεις ξεκίνησαν την Τετάρτη 15 Σεπτεμβρίου. Η επίσημη πρεμιέρα δόθηκε την περασμένη Παρασκευή, 17 Σεπτεμβρίου. Ήταν απόλυτα επιτυχημένη, κάτι που φάνηκε κι από τις αντιδράσεις και τα σχόλια των θεατών, αλλά και τα λαμπρά πρόσωπα των συντελεστών μετά το τέλος της. Αρκετοί ήταν οι εκλεκτοί θεατές της επίσημης πρεμιέρας, όπως ο δήμαρχος Ράντουν Γιάννης Προκοπιάδης, η Έβελιν Τσαβάλλα, η Σοφία Καθαρείου (είχε και την ονομαστική της εορτή την ημέρα εκείνη), οι ηθοποιοί Ζωή Καρύδη και Μανταλένα Σταματοπούλου κ.α. Μετά την παράσταση οι Μπιλ Κόκκαρης, Τόνι Νικολακόπουλος και Τασούλα Καλλένου συνεχάρησαν κι ευχαρίστησαν τους συντελεστές κι ανανέωσαν το χαντεβού με το κοινό για τις επόμενες παραστάσεις, οι οποίες συνεχίζονται έως τις 10 Οκτωβρίου. Η τιμή του εισιτηρίου είναι \$30

Σενάριο-σκηνοδεσία

Το έργο είναι γραμμένο από τον Μπιλ Κόκκαρη, ο οποίος κατάφερε να δει με φρέσκια και διεισδυτική ματιά θέματα που λόγο έως πολύ έχουν απασχολήσει όλους όσους γεννήθηκαν με το «προνόμιο» των δύο πατριδών. Οι ήρωές του είναι σύγχρονοι, καθημερινοί άνθρωποι. Αντιμετωπίζουν ρεαλιστικούς προβληματισμούς σχετικά με τις ζωές τους κι ο θέατρος τους μαρτυρεί σε άμεση επαφή μαζί τους, καθώς στη θέση τους μαρτυρεί σε να είναι ο καθένας μας. Η σκηνοθεσία του Τόνι Νικολακόπουλου συνετέλεσε τα μέγιστα σε αυτό, καθώς στόχος του έμπειρου σκηνοθέτη ήταν να αποδοθούν με φυσικότητα οι ρόλοι, σαν να είμαστε πράγματι σε ένα μπαράκι. Το αποτέλεσμα τον δικαιώνει, καθώς η παράσταση καταφέρνει να μας βάλει στο κλίμα που θέλει να μεταδώσει με απόλυτα φυσικό τρόπο.

